

3. Trešais pamats attiecas uz noraidīto EĀDD argumentu, kurā ir minēts vienīgi atteikums, pēc būtības neatbildot uz iesniegto sūdzību un nenorādot pamatojumu sūdzības, kas attiecas uz piekļuves tiesību ierobežojuma nelikumību, noraidījumam.
4. Ceturtais pamats attiecas uz dienesta pārkāpumu un Civildienesta noteikumu pārkāpumu apstrīdēto lēmumu autoru neobjektivitātes un interešu konflikta dēļ.

Prasības, kas attiecas uz lietā T-507/20 panākto savstarpējo vienošanās un atteikšanos no prasības, pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas izvirzīts galvenokārt, attiecas uz lietā T-507/20 panāktās vienošanās spēkā neesamību un krāpnieciskumu.
2. Otrais pamats, kas izvirzīts pakārtoti, attiecas uz to, ka EĀDD nav ievērojis vienošanos un ir nepamatoti atsaucies uz *res judicata* spēku.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – Intel Corporation/Komisija

(Lieta T-417/22)

(2022/C 318/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Intel Corporation Inc. (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, un B. Meyring, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- a. piespriest Komisijai samaksāt atlīdzību EUR 593 177 661,75, kas atbilst: nokavējuma procentiem no pamatsummas EUR 1 060 000 000 pēc ECB refinansēšanas likmes pirmajā tā mēneša dienā, kad tika pieņemts Komisijas 2009. gada 13. maija Lēmums C(2009) 3726, galīgā redakcija, lietā COMP/C-3/37.990 Intel (turpmāk tekstā – “Lēmums”), (proti, 1,25 %), to palielinot par 3,5 procentpunktiem (vai, ja tas nav iespējams, pēc Tiesas ieskatā atbilstošās procentu likmes), par laikposmu no 2009. gada 13. augusta (no datuma, kad provizoriski Intel samaksāja naudas sodu) līdz 2022. gada 25. februārim (datumam, kad Komisija atmaksājusi naudas soda pamatsummu), atskaitot procentu summu EUR 38 059 598,52, ko Komisija jau samaksājusi Intel;
- b. piespriest Komisijai samaksāt procentus no summas, kas tiek prasīta iepriekš a) punktā, attiecībā uz laikposmu no 2022. gada 25. februāra (datumam, kad Komisija atmaksājusi naudas soda pamatsummu) vai, pakārtoti, no 2022. gada 28. aprīļa (no datuma, kad Intel cēlusi pirmo prasību par procentu samaksu), vai no 2022. gada 6. jūlija (šīs prasības celšanas datuma), vai arī, vēl pakārtotāk, no datuma, kad tiks pasludināts nolēmums par šo prasību, līdz datumam, kurā Komisija faktiski samaksās šo summu, izpildot spriedumu, ar ko apmierināta šī prasība, pēc procentu likmes, kādu ECB piemēro refinansēšanas operācijām, tai pieskaitot 3,5 procentpunktus, vai, ja tas nav iespējams, pēc procentu likmes, ko Tiesa uzskatīs par atbilstošu;

c. turklāt vai pakārtoti:

- i. atcelt jebkuru Komisijas lēmumu, ar kuru atteikts samaksāt nokavējuma procentus, un piespriest tos samaksāt tādā pašā apmērā, kā norādīts iepriekš a) un b) punktā; vai
- ii. pakārtoti, atzīt, ka Komisija ir rīkojusies prettiesiski, nesamaksājot *Intel* nokavējuma procentus par naudas soda pamatsummu, kas atmaksāta pēc Lēmuma atcelšanas, un piespriest tos samaksāt tādā pašā apmērā kā norādīts iepriekš a) un b) punktā;

d. katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt *Intel* tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2022. gada 28. aprīļa prasības pieteikumu lietā T-236/22 ("*Intel* pirmā prasība par procentu samaksu") *Intel* lūdza piespriest samaksāt tai nokavējuma procentus (un procentus par šiem nokavējuma procentiem), kas izriet no Lēmuma 2. panta atcelšanas un ko – kā prasītāja apgalvo – Komisija nav samaksājusi. Komisija joprojām šos procentus neesot samaksājusi. Taču tā tomēr ir turpmāk sazinājusies ar *Intel* pēc pirmās prasības par procentu samaksu celšanas, norādot jaunus iemeslus, kāpēc tā to atsakās darīt. Ar šo prasību, kas celta piesardzības nolūkos, ņemot vērā Komisijas sarakstes radīto neskaidrību, *Intel* apstrīd šo saraksti. Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmkārt, saskaņā ar LESD 268. pantu, lasot to kopsakarā ar LESD 340. panta 2. punktu un Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu, prasītāja prasa samaksāt atlīdzību un attiecīgos procentus par kaitējumu, kas nodarīts ar Komisijas atteikumu samaksāt *Intel* nokavējuma procentus no naudas soda pamatsummas, kas tika atmaksāta pēc tam, kad ar spriedumu T-286/09 RENV (ECLI:EU:T:2022:19) tika atcelts 2. pants Komisijas 2009. gada 13. maija Lēmumā C(2009) 3726, galīgā redakcija (Lieta COMP/C-3/37.990 *Intel*). Šajā sakarā prasītāja balstās uz prasību veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu naudas soda atcelšanu atbilstoši LESD 266. pantam, tostarp samaksājot nokavējuma procentus. Komisija kļūdaini apgalvo, ka termiņš jebkuram prasījumam par ārpuslīgumisko atbildību sākas no dienas, kad ir veikta provizoriska naudas soda samaksa.
2. Otrkārt, papildus tam vai pakārtoti, saskaņā ar LESD 263. pantu prasītāja lūdz atcelt jebkādu Komisijas lēmumu, ar kuru atteikts samaksāt nokavējuma procentus pēc iepriekšminētās likmes, jo i) tas esot pretrunā LESD 266. pantam un (ii) tajā esot nepareizi norādīts datums, no kura sākas termiņš jebkuram prasījumam par ārpuslīgumisko atbildību.
3. Treškārt, vēl pakārtotāk, saskaņā ar LESD 265.pantu, ciktāl Komisija neesot pieņēmusi gala nostāju (neraugoties uz prasītājas lūgumiem), prasītāja lūdz atzīt, ka Komisija ir rīkojusies prettiesiski, nesamaksājot *Intel* minētos nokavējuma procentus saskaņā ar LESD 266. pantu, un piespriest, lai Komisija samaksātu šos nokavējuma procentus pēc minētās likmes.
4. Stingri pakārtoti, prasītāja uzskata, ka jebkuras 2002., 2012. un/vai 2018. gada regulu pretējas interpretācijas, ar kuru tiktu izslēgta nokavējuma procentu samaksa saskaņā ar LESD 266. pantu, kā to interpretējusi Tiesa un Vispārējā tiesa, sekas būtu tādas, ka ar attiecīgām tiesību normām tiktu pārkāptas ES primārās tiesības. Šādos apstākļos prasītāja pakārtoti izvirza iebildi par prettiesiskumu saskaņā ar LESD 266 un 277. pantu, uz pakārtota nosacītā pamata.